

Sygn. akt IX U 1350/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. R. (J. R.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 1 października 2015r. Znak (...)

z dnia 10 października 2015r. Znak (...) 1 - (...)

zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od (...).

Sędzia

Sygn. akt IX U 1350/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.10.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. R. (R.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110 i 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu jest niższy od wskaźnika poprzednio przyjętego do ustalenia wysokości świadczenia oraz jest niższy niż 250%.

Decyzją z dnia 01.10.2015r. organ rentowy po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z dnia 10.09.2015r. o uwzględnienie w podstawie wymiaru dodatkowego składnika wynagrodzenia, ponownie ustalił ubezpieczonemu wysokość emerytury.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie powołanych powyżej przepisów ustawy emerytalnej z uwzględnieniem pełnych zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK (...) w latach 1964-1979.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 01.11.1992r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po przyznaniu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury obliczony z okresu 01/1985r. do 12/1987r. wyniósł 364,22 % i został ograniczony do 250 %.

W dniu 04.08.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanej ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 10.10.2015r. opisaną na wstępie. Decyzją z dnia 01.10.2015r. natomiast organ rentowy po rozpoznaniu wniosku o uwzględnienie w podstawie wymiaru dodatkowego składnika wynagrodzenia, ponownie ustalił ubezpieczonemu wysokość emerytury.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 244,34 %.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego za lata 1964-1979 z tytułu zatrudnienia w KWK (...) z uwzględnieniem dokumentacji z akt osobowych, pozostałej dokumentacji zebranej w sprawie w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1971, 1974-1978, 1980- 1983 jest wyższy niż 250% i wynosi 260,53% . Ustalając wysokość wynagrodzenia za sporne lata biegły uwzględnił takie składniki wynagrodzenia jak płaca zasadnicza, dodatek funkcyjny, dodatek nocny, dodatek za II zmianę, wynagrodzenie z karty górnika oraz deputat węglowy.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akta osobowe ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w KWK (...) oraz opinię biegłej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego mgr H. P. z dnia 21.07.2017r. (k.39-59).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego

przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego mgr H. P., która na podstawie posiadanej dokumentacji akt osobowych przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzyła wynagrodzenie ubezpieczonego za sporne lata, a następnie obliczyła najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłą wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (260,53%) okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłej jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów. Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń organu rentowego, w których kwestionował on uwzględnienie takich składników wynagrodzenia jak dodatek nocny oraz dodatek za II zmianę w stosunku do 1/3 wszystkich dniówek oraz zwiększenia z Karty Górnika. Jak wynika z zeznań ubezpieczonego pracował on na trzy zmiany i otrzymywał dodatki za pracę na zmianie II i zmianie III. Ponadto brak jest podstaw do nieuwzględnienia wynagrodzenia z KG w podwójnej wysokości w okresach w których z dokumentacji nie wynikają absencje ubezpieczonego spowodowane chorobą lub nieusprawiedliwione nieobecności. Bez wątplenia wynagrodzenie odtworzone przez biegłą jest zaniżone w stosunku do faktycznie uzyskiwanego, bowiem nie uwzględnia takich składników jak premie, nagrody, które niewątpliwie były ubezpieczonemu wypłacane, a których wysokości nie da się obecnie odtworzyć z uwagi na brak dokumentacji potwierdzającej ich wysokość.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżone decyzje zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Sędzia